

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený X.
bytem X.
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 282 02 Kolín

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2024, č.j. MD-40583/2024-160/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 22. 1. 2024 č.j. MHMP 110095/2024/Dit (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a tento záznam byl ke dni 19. 12. 2023 potvrzen.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí zrekapituloval průběh řízení a dále zdůraznil, že ustálená judikatura odlišuje řízení o jednotlivých přestupcích od řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, jelikož mají odlišný předmět. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů lze především zkoumat, zda existuje způsobilý podklad a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení. Oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem není nezpochybnitelným důkazem a pokud se vyskytnou pochybnosti, je nutné vycházet i z důkazů dalších. Ke zpochybnění však nedochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal, nebo si ho není vědom. Správní orgán v takovém případě posuzuje kvalitu zpochybňujících tvrzení i kvalitu oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě. Žalobce nenamítal takové skutečnosti, které by odůvodnily vyžádání si podkladu pro záznam bodů. Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku ani jej nenahrazuje.
3. Žalobce neuvedl taková tvrzení, která by vedla správní orgány k pochybnostem o podkladech sloužících pro záznam bodů, a žalobcův zmocněnec používá v odvolání stále stejné šablonovité námitky, které již využil v předchozích řízeních, a používá obecná spekulativní tvrzení bez konkrétních důvodů. Průběh správního řízení o námitkách byl standardní a nebyly zjištěny vady.

III. Žaloba

4. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.
5. Žalobce namítl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, nerespektoval uvedené odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, či některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch žalobce.
6. Žalobce poukazoval na rozhodnutí správních orgánů v obdobných věcech a zdůraznil zásadu legitimního očekávání. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsáním způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. To potvrzuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52, podle něhož se správní orgán měl v průběhu řízení zabývat způsobilostí a formální správností jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
7. Žalobce dále napadl způsobilost podkladů pro záznam bodů. Podotkl, že jediné důkazy, které odvolací orgán posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvlé orgánu veřejné moci.
8. Z přiložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 podle žalobce vyplývá, že tato nesplňují dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí a naproti tomu je rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Dle žalobce by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce,

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.

9. Žalobce poukázal na rozhodnutí KŘP Jihočeského kraje č.j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP, které zrušilo dle ustanovení § 77 odst. 3 a ustanovení § 98 správního řádu původní rozhodnutí policejního orgánu a byl vysloven názor, že rozhodnutí vydané formou příkazového bloku bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Dalším rozhodnutím dospěl odvolací policejní orgán k obdobnému názoru, kdy poukazuje na ustanovení § 92 odst. 2 písm. f) zákona č. 250/2016 Sb., kdy přímo poukazuje na taxativnost požadavků v zákoně stanovených.
10. Žalobce poté shrnul, že podklad k záznamům nemůže být způsobilý, pokud z něj není patrné, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, údaje by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí a okolnosti přestupku mohly být vůbec přezkoumány. Dále žalobce namítl, že musí být patrné, konkrétně jakého jednání se přesně měl přestupce dopustit a uvedl případy nedostatečného popisu přestupku a uvedl příklady.
11. Dále jednotlivým pokutovým blokům (ze dne 19. 12. 2023, 13. 9. 2023, 3. 2. 2023, 20. 9. 2022, 31. 5. 2022) jednotně vytkl nedostatky týkající se řádného uvedení osoby přestupce, místa spáchání přestupku, právní kvalifikace, zavinění, výše sankce a místa vydání rozhodnutí.
12. K pokutovému bloku ze dne 25. 9. 2023 měl pouze výtky ohledně označení roku, kdy mělo být rozhodnutí vydáno.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby.
14. Žalovaný zdůraznil, že žalobní námitky korespondují s námitkami odvolacími, s nimiž se vypořádal již v napadeném rozhodnutí, na něž odkazuje. Žalobce používá šablonovité podání, které již použil mnohokrát, a uplatňuje shodné námitky, jako v jiných řízeních.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
16. O věci městský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť ani jedna ze stran se k výzvě soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, nevyjádřila (jejich souhlas s projednáním věci bez jednání byl tedy presumován). Městský soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS).

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

17. Důkazy, které žalobce přiložil k žalobě, soud neprovedl, neboť je ve vztahu k předmětu věci shledal za nadbytečné.
18. Žaloba není důvodná.
19. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (viz. příloha k zákonu o silničním provozu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamená stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek a to dle odst. 2 téhož ustanovení na základě doručeného *a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.*
20. Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c odst. 3 zákona o silničním provozu). Podle § 123f zákona o silničním provozu *„(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“*
21. Judikatura správních soudů, která se týká řízení o námitkách proti bodovému záznamu, je již dostatečně bohatá a taktéž se postupně vyvíjela.
22. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44).
23. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010-76 (publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS) zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud konstatoval, že uvedené oznámení je jen úřední záznam o přestupku. Proto pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Dle uvedeného judikátu oznámení samo o sobě tedy jistě není nezpochybnitelný podklad k záznamům bodů.

24. Uvedené východisko korigoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č.j. 3 As 298/2017-23. Nejvyšší správní soud uvedl, že *„tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 74, ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015 – 33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016 – 32).“* Nejvyšší správní soud konstatoval, že závěry judikatury k této otázce lze shrnout tak, že: 1) existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok; 3) ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.
25. Potřebnou kvalitu argumentace v námitkách proti bodovým záznamům zdůraznil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č.j. 10 As 141/2018-40. Vyložil zde, že *„námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19). Rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (rozsudek ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010-105, bod 22). Při zohlednění specifík blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.“*
26. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č.j. 4 As 127/2014-39, stanovil, jakou optikou je třeba posuzovat způsobilost pokutových bloků: *„při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být*

podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“

27. Jako protipól k uvedenému Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č.j. 1 As 353/2018-52 konstatoval, že jistě platí obecné východisko, že není třeba vždy vyžadovat pokutový blok, avšak kvalitně zhodnotit je však třeba originální pokutový blok, nikoliv pouze úřední záznam o něm, kterým je oznámení o uložení pokuty. Je pak nasnadě, že ke správnému zhodnocení musí správní orgán hodnocenými podklady disponovat. Z rozsudku současně vyplývá, že žalobce v tehdy projednávané věci již ve správním řízení v odvolání označil 3 konkrétní pokutové bloky, kterým vytýkal jejich vady. Jako důvod toho, zda bylo nezbytné vyžádat originální pokutové bloky, proto Nejvyšší správní soud poukázal na konkrétnost odvolacích námitek, kterými přestupce zpochybnil způsobilost konkrétního pokutového bloku být podkladem k bodovému záznamu.
28. Otázka, do jaké míry správní orgán I. stupně může hodnotit podklady k bodovým záznamům, byla předložena i rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu. Ten v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č.j. 6 As 174/2019 -35, jednak setrval na většinovém názoru své judikatury, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů nelze použít § 82 odst. 4 správního řádu (tj. koncentraci námitek ve správním řízení). K otázce, za jakých okolností je povinností správního orgánu v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů vyžádat si pokutové bloky a kdy postačí vypořádat námítky na základě oznámení o přestupku založených ve spise, se rozšířený senát věcně nezabýval. Konstatoval totiž, že aplikační praxe *„je poněkud kazuistická a nalézt v ní zobecnitelné závěry uchopitelné v aplikační praxi správních orgánů je nesnadné“*. Rozšířený senát poukázal poté na to, že ani v judikatuře Nejvyššího správního soudu k otázce přezkumu podkladů k záznamům bodů (tj. zejména k oznámení o přestupku či k pokutovým blokům) nepanují protichůdné názory. Podotkl, že Nejvyšší správní soud prozatím formuloval své závěry v konkrétních případech v rozdílných skutkových situacích, obecné závěry z nich tak nevyplývají.
29. V návaznosti na to v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č.j. 6 As 174/2019-44 poté Nejvyšší správní soud již vyslovil, že i když žalobce sice zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), avšak ve vztahu k napadeným pokutovým blokům zcela shodně, za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námítky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by podle názoru Nejvyššího správního soudu z námitkového řízení učinilo řízení oficiózní, jakým zjevně není.
30. Ze správního spisu vyplývá, že žalobci bylo dne 27. 12. 2023 oznámeno dosažení 12 bodů a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Podklady k záznamům jsou oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 1. 6. 2022, 20. 9. 2022, 6. 2. 2023, 14. 9. 2023, 3. 10. 2023, 20. 12. 2023. Pokutové bloky o uvedených přestupcích ve spise založené nejsou a nevyžádal je ani později žalovaný.
31. Žalobce se proti oznámení o dosažení 12 bodů bránil námitkami, přičemž nesouhlasil s žádným provedeným záznamem bodů. Navrhoval doplnění dokazování o rozhodnutí, kterými byl žalobce shledán vinným z jednotlivých přestupků a odkázal na rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019 č.j. 1 As 353/2018-52. Ve vyjádření k podkladům žalobce zdůraznil, že pokutové bloky musí být řádně vyplněny a správní orgány by měly rozhodovat předvídatelně.

32. Prvostupňovým rozhodnutím byly námitky žalobce zamítnuty, a to především z toho důvodu, že po přezkoumání jednotlivých oznámení uložení pokuty příkazem dospěl prvostupňový orgán k závěru, že jsou věrohodná a obsahují potřebné náležitosti. Žalobci se nepodařilo údaje v oznámeních zpochybnit.
33. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. Značná část textu odvolání odpovídá nynějším žalobním námitkám, dále obsáhle citoval judikaturu.
34. O odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
35. K jednotlivým podkladům pro záznam bodů uvádí městský soud následující.
36. V oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 1. 6. 2022 je žalobce označen jako řidič motorového vozidla, je označen jménem, příjmením, datem narození, státní příslušností a trvalým pobytem. Oznámení určuje dobu přestupku na den 31. 5. 2022 v 10:15 na křižovatce ulic Průmyslová a Poděbradská a byl označen jako řidič osobního automobilu identifikovaného registrační značkou. Jednání žalobce je popsáno jako „nebyl(a) za jízdy připoután bezpečnostním pásem“. Oznámení závěrem konstatuje, že žalobce tímto jednáním porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., a dopustil se tak přestupku podle §125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 300 Kč na příkazovém bloku AS/2019 S2910906.
37. Z oznámení je zjevné, že žalobce jako řidič nebyl při jízdě připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to, že žalobce byl u tohoto skutku přestupce. Městský soud se následně ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle §125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., za který byly žalobci správně připsány 3 body do evidenční karty řidiče.
38. V oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 20. 9. 2022 je žalobce označen jako řidič motorového vozidla, je označen jménem, příjmením, datem narození, státní příslušností a trvalým pobytem. Oznámení určuje dobu přestupku na den 20. 9. 2022 v 15:13 v ulici Plzeňská 250/175, Praha-Košíře a byl označen jako řidič nákladního automobilu identifikovaného tovární a registrační značkou. Jednání žalobce je popsáno jako „za jízdy držel(a) v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“. Oznámení závěrem konstatuje, že žalobce tímto jednáním porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., a dopustil se tak přestupku podle §125c odst. 1 písm. f) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 100 Kč na příkazovém bloku AS/2019 S3212588.
39. Z oznámení je zjevné, že žalobce jako řidič při jízdě držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž porušil zákaz podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to, že žalobce byl u tohoto skutku přestupce. Městský

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

soud se následně ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 2 body do evidenční karty řidiče.

40. V oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 6. 2. 2023 je žalobce označen jako řidič motorového vozidla, je označen jménem, příjmením, datem narození, státní příslušností a trvalým pobytem. Oznámení určuje dobu přestupku na den 3. 2. 2023 v 13:40 v ulici Plzeňská 198/49, Praha-Košíře a byl označen jako řidič nákladního automobilu identifikovaného tovární a registrační značkou. Jednání žalobce je popsáno jako „za jízdy držel(a) v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“. Oznámení závěrem konstatuje, že žalobce tímto jednáním porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., a dopustil se tak přestupku podle §125c odst. 1 písm. f) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 200 Kč na příkazovém bloku AS/2019 S3214001.
41. Z oznámení je zjevné, že žalobce jako řidič při jízdě držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž porušil zákaz podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to, že žalobce byl u tohoto skutku přestupce. Městský soud se následně ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 2 body do evidenční karty řidiče.
42. V oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 14. 9. 2023 je žalobce označen jako řidič motorového vozidla, je označen jménem, příjmením, datem narození, státní příslušností a trvalým pobytem. Oznámení určuje dobu přestupku na den 13. 9. 2023 v 10:51 v ulici Českomoravská, Praha 9 a byl označen jako řidič osobního automobilu identifikovaného tovární a registrační značkou. Jednání žalobce je popsáno jako „překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h“. Oznámení závěrem konstatuje, že žalobce tímto jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., a dopustil se tak přestupku podle §125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč na příkazovém bloku KJ/2022 J0214703.
43. Z oznámení je zjevné, že žalobce jako řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost, čímž povinnost dle § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to, že žalobce byl u tohoto skutku přestupce. Městský soud se následně ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle §125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 2 body do evidenční karty řidiče.
44. V oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 3. 10. 2023 je žalobce označen jako řidič motorového vozidla, je označen jménem, příjmením, datem narození, státní příslušností a trvalým pobytem. Oznámení určuje dobu přestupku na den 25. 9. 2023 v 14:40 v ulici Výpavová 777/33, Praha-Radotín a byl označen jako řidič nákladního automobilu identifikovaného tovární a registrační značkou. Jednání žalobce je popsáno jako „za jízdy

držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“. Oznámení závěrem konstatuje, že žalobce tímto jednáním porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., a dopustil se tak přestupku podle §125c odst. 1 písm. f) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 200 Kč na příkazovém bloku AS/2019 S2949267.

45. Z oznámení je zjevné, že žalobce jako řidič při jízdě držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž porušil zákaz podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to, že žalobce byl u tohoto skutku přestupce. Městský soud se následně ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 2 body do evidenční karty řidiče.
46. V oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 20. 12. 2023 je žalobce označen jako řidič motorového vozidla, je označen jménem, příjmením, datem narození, státní příslušností a trvalým pobytem. Oznámení určuje dobu přestupku na den 19. 12. 2023 v 10:15 v ulici Vrchlického 96/60, Praha-Košíře a byl označen jako řidič nákladního automobilu identifikovaného registrační značkou. Jednání žalobce je popsáno jako „řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“. Oznámení závěrem konstatuje, že žalobce tímto jednáním porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., a dopustil se tak přestupku podle §125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 300 Kč na příkazovém bloku KJ/2022 J0259606.
47. Z oznámení je zjevné, že žalobce jako řidič nebyl při jízdě připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to, že žalobce byl u tohoto skutku přestupce. Městský soud se následně ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle §125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., za který byly žalobci správně připsány 3 body do evidenční karty řidiče.
48. Žalobce pak v odvolání a později téměř totožně i v žalobě vůči samotným příkazovým blokům uplatnil tyto okruhy výtek:
- a) nedostatečná identifikace osoby přestupce (částečně nečitelné údaje, nejsou vypsány požadované údaje např. rodné číslo nebo datum narození, ověření totožnosti v daném rozhodnutí není dostačující)
- b) nedostatečné údaje o přestupku (údaje o době přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně, není jednoznačně stanoveno místo přestupku, údaje o místě neobsahují veškeré údaje pro stanovení místa, název obce není úplný resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupků dojít, popis skutku není jednoznačný, právní kvalifikace jednání je zkratkovitá, není patrné, o jakou právní normu se v této věci jedná, ze zápisu sice vyplývá porušení ustanovení, ovšem ne již, z jakého bodu či písmena atp., údaje jsou nečitelné), není patrné, zda jednání bylo spácháno úmyslně nebo z nedbalosti

c) není zřetelná výše sankce, údaj o výši sankce chybí či není úplný

d) není jednoznačně uvedeno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné úřední osobě a to včetně podpisu, rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

49. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný přes tyto odvolací námitky uplatněné vůči konkrétním podkladovým rozhodnutím – příkazovým blokům – neshledal důvod je vyžádat, neboť neshledal, že by byly způsobilé zpochybnit obsah oznámení od policie, které shledal za dostatečně způsobilé jako podklad k provedeným bodovým záznamům.
50. S tímto závěrem se městský soud ztotožnil. Výše uvedené odvolací i žalobní výtky jsou totiž typizované, obecné a neurčité. Žalobce zde sice formálně snáší výtky vůči vadám bloků, v každém jednotlivém případě však ve skutečnosti nijak nereaguje na jejich konkrétní podobu. Žalobce ani v jednom případě nijak plausibilně netvrdí, že by se skutek nestal, že by přestupek nespáchal, v jakém smyslu by např. označení místa či obce bylo natolik neurčité či nesrozumitelné, že by nebylo možné identifikovat místo přestupku. Částečně si jeho výtky i vzájemně odporují – žalobce sám ani neuvádí, která z varianty vad se dle jeho názoru vlastně u každého pokutového bloku má nacházet. Takto není městskému soudu z žalobcovy argumentace zřejmé, zda v každém konkrétním případě při identifikaci přestupce chybí rodné číslo či datum narození, v čem má spočívat nedostatek ověření totožnosti, zda dalším údajům v pokutovém bloku vytyká absenci, či neúplnost, neurčitost či nečitelnost.
51. Soud shrnuje, že žalobcovy námitky ať už odvolací či žalobní tedy nejsou způsobilé ani u městského soudu vyvolat pochybnosti o podobě a formálních náležitostech dotyčných příkazových bloků, aby tak bylo nezbytné je vyžádat a ve smyslu uvedených nijak konkretizovaných námitkách žalobce hodnotit jejich způsobilost být podkladem pro záznam bodů.
52. Oproti těmto obecným a nijak konkrétně formulovaným výtkám proti příkazovým blokům je ve spise sada oznámení policie o přestupcích, z nichž vyplývají jednoznačné skutkové i právní závěry o tom, že ve všech případech žalobce spáchal uvedené přestupky a v souladu s tím mu do evidenční karty bylo připsáno celkem 12 bodů. Žalobce tedy ani svými žalobními výtkami nijak nezpochybnil obsah uvedených oznámení a právě ty jsou podle názoru městského soudu dostatečně způsobilými podklady pro zápis těchto bodů.
53. Jelikož ani ve správním řízení žalobce nijak konkrétně tato oznámení a jejich obsah nezpochybnil, když již tehdy poukazoval toliko na paušalizované typy výhrad vůči pokutovým blokům (k tomu srov. odst. 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44), k přezkoumání bodových záznamů v námitkovém řízení tak stačilo, pokud prvostupňový orgán i žalovaný vycházeli jen z těchto oznámení a ty hodnotili natolik obecně, nakolik obecně byly formulované výtky proti nim.
54. Pokud žalobce v žalobě rovněž namítl, že správní orgány nepřihlédly k tomu, jak způsobilost podkladů k bodovým záznamům přezkoumávají jiné místně příslušné správní orgány, městský soud poukazuje na to, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č.j. 6 As 377/2017-57 vypořádával argumentačně totožnou námitku formulovanou týmhž advokátem ve skutkově obdobné věci. Zde konstatoval, že „*správní praxí zakládající*

legitimní očekávání se dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, č. 1915/2009 Sb. NSS, rozumně „ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.“ Jak ovšem vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2010, č. j. 6 Ads 88/2006-159, č. 2059/2010 Sb. NSS, správní praxe opírající se o nezákonný výklad nemůže zpravidla založit legitimní očekávání u adresátů správy, že tak bude setrvale postupováno i do budoucna. Pokud by tedy různé správní orgány postupovaly nezákonně a navzájem odlišně, nejednalo by se o setrvalou správní praxi a tedy způsobilou založit legitimní očekávání pro řízení vedené jiným krajským úřadem či u žalovaného ministerstva dopravy. Pokud by různé krajské úřady jako odvolací orgány rozhodovaly odlišně, nevzniklo by stěžovateli žádné legitimní očekávání, neboť takové nevznikne z neustálené praxe.

55. Soud upozorňuje znovu na to, že posouzení bodových záznamů pouze na základě oznámení o přestupcích jako jeden z možných postupů aproboval Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23. Nejvyšší správní soud zde poukázal právě na to, že posuzování obsahu a náležitostí pokutových bloků je nezbytné až v závislosti na obsahu námitek proti bodovým záznamům. V návaznosti na skutkové okolnosti věci se tedy připouští jak situace, kdy k námitkám ob stojí i samotná oznámení o přestupcích, tak i situace, kdy bude námitky nezbytné posoudit až v návaznosti na vyžádané pokutové bloky. V nyní projednávané věci však městský soud ve shodě se žalovaným shledal, že vzhledem k odvolacím námitkám neměl žalovaný povinnost pokutové bloky vyžádat a dále je hodnotit. V jiných věcech však taková situace nastat vůbec nemusí.
56. Byť v napadeném rozhodnutí žalovaný obecně formulovanou odvolací námitku k rozhodnutím jiných správních orgánů nijak nevypořádal, mohl vyložit, proč není vázán rozhodnutími jiných správních orgánů. Nicméně žalovaný i tak zřetelně vysvětlil, že hlavním rozhodovacím důvodem bylo to, že ve spisu založené oznámení jsou dostatečně způsobilými podklady pro záznamy bodů. Na závěru o tom, že způsobilými podklady pro záznam bodů byla předmětná oznámení, tedy vůbec nic nezměnilo, pokud v jiných věcech jiný správní orgán posoudil podklady odlišně.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

57. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal důvodným žádný z předestřených žalobních bodů, ani neshledal žádnou vadu, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a pro kterou by bylo třeba napadené rozhodnutí zrušit, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
58. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něžž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jeden z nich.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. března 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.